

De Toekomst van AI is Menselijk

Over Feeën en Gin-Tonic met Bosbessen

Willem L. Middelkoop

24 sep. 2025

AI heeft me de laatste tijd aan het denken gezet: waarom zou je eigenlijk nog willen werken? Misschien is de huidige imperfecte AI nog niet zover, maar stel je voor dat iedereen toegang heeft tot een bijna perfecte intelligentie die moeilijke problemen kan oplossen en zelfs je wildste vragen kan beantwoorden. Combineer dat met robotica en we kunnen ons gaan afvragen wat we daarna moeten doen. Een paar feeën en gin-tonic hebben mij op een mogelijk antwoord gewezen.

Veel banen worden vandaag de dag al geraakt door AI, ik weet dat veel mensen large language models (zoals ChatGPT) gebruiken om tekst, documenten en bedrijfsdingen te genereren en te verwerken. Soms zijn de AI-teksten zó AI-achtig, dat ik me afvraag of er überhaupt nog wel iemand iets om geeft. Als teksten door de ene AI gegenereerd worden, om vervolgens door een andere AI te worden gelezen en verwerkt, wat is dan eigenlijk het nut nog?

Feeën

In de wereld vol wonderen, [Efteling](#), heb ik misschien de eerste aanwijzing gevonden voor de zin van werk in een tijdperk van AI, toen ik met mijn kleine dochter twee feeën ontmoette. Misschien makkelijk af te doen als verklede meiden was ik getuige van échte betekenisvolle interactie, iets puurs en authentieks. Mijn dochtertje ontmoette *echte* feeën en deed *echte* fee-dingen. Deze meisjes speelden niet oppervlakkig, ze behielden hun magie zelfs toen hun dienst voorbij was. Zelfs ik, als armzalig vadersje, voelde hun kracht toen ze gedag zwaaiden met handkusjes en knipoogjes.

Feeën ontmoeten in Efteling met mijn kleine meid

Ik denk dat de kracht van deze feeën niet lag in hun rollenspel, maar in het feit dat de meisjes oprecht om mijn dochter en haar verbeelding gaven. Echte aandacht van een medemens is iets speciaals, iets waardevols en moeilijk te repliceren met een computer. Ik beseft dat moderne tech dingen aardig kan simuleren, maar ik geloof toch dat het échte ding opvalt doordat het inspeelt op ons onderbewuste: mensen die reiken naar mensen.

Gin-Tonic met Bosbessen

Voor haar verjaardag nam ik mijn vrouw mee om te shoppen, maar in plaats van saai door suffe standaardwinkels te slenteren, maakte ik een afspraak met [Ellie](#) van [KUIF](#) in Venlo, die een selectie kleding en accessoires had voorbereid. Ze kent mijn vrouw een beetje omdat onze kinderen naar dezelfde school gaan, waardoor ze items kon kiezen die alleen een mede-vrouw zou begrijpen. Dat gaat mijn mannenbrein te boven, ha! In haar winkel zag ik hoe aandacht voor detail en smaak het verschil maakten, zelfs als dat betekende dat ze iets juist *niet* aanraadde te kopen. Ze beperkte haar aandacht niet tot mijn vrouw, want ook ik mocht genieten van een gin-tonic met bosbessen, mmm.

Gin-tonic met bosbessen bij KUIF Venlo tijdens het shoppen voor kleding

De shopervaring was super, niet alleen vanwege de drankjes of de geselecteerde stukken, maar doordat iemand écht gaf om hoe het dragen van de kleding *voelde* voor mijn vrouw. Deze empathische kracht is echt iets menselijks en zeer moeilijk te vervangen door een computer. We kunnen schitterende aanbevelingsalgoritmes maken, maar die kunnen niet aan je gezicht zien hoe je je voelt in een bepaalde jurk. Alleen mensen kunnen dat, omdat we echt op elkaar kunnen afstemmen.

Conclusie

Denk eens na over wat AI *niet* kan en richt je energie juist dáárop. Waarom genieten mensen ervan om "Stairway to Heaven" op een gitaar te spelen terwijl er bijna perfecte opnames beschikbaar zijn? Omdat we voelen, genieten, ons verbeelden en deze dingen delen met anderen. Ik hoop dat de toekomst van een wereld mét AI er een is waarin mensen elkaar vinden – en doorgaan met wat we al eeuwen zijn: menselijk.